

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/42043 en 07/42044 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 26 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 november 2007, verzonden op 27 november 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

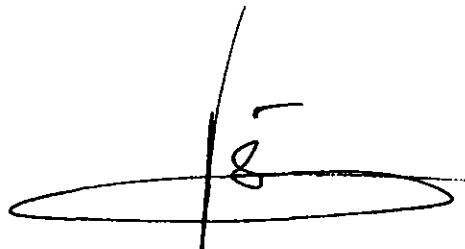
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 december 2007

91-566.

Verzonden: 14 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'i' followed by a horizontal line and a small flourish.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 07 / 42044 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 42043 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 26 november 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit, verblijvende in het
UZC Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde: mr. R.E. Temmen, advocaat te Bergen op Zoom,

tegen:

staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 2 november 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 7 november 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 7 november 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 7 november 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 20 november 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (verder te noemen ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.7 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Hij heeft tien jaar voor Amerikaanse en andere buitenlandse organisaties gewerkt. In 2000 en in 2006 is hij ondervraagd door de Koerdische veiligheidsdienst. Hij heeft die laatste keer de veiligheidsdienst uit principe geen informatie over het buitenlands personeel willen geven en nu is de veiligheidsdienst op zoek naar hem. Hij besloot uit Irak te vertrekken, mede op advies van zijn vrienden.
- 2.8 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit - samengevat - op de volgende standpunten gezet. Verzoeker heeft toerekenbaar bij zijn aanvraag geen identiteitspapieren of andere documenten overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Voorts gaat van verzoekers relaas geen positieve overtuigingskracht uit omdat de door verzoeker gestelde vrees voor vervolging door de Koerdische veiligheidsdienst niet geloofwaardig wordt geacht. Met betrekking tot een over verzoeker opgesteld dossier heeft verzoeker slechts informatie van derden en deze verklaringen zijn niet onderbouwd. De telefonische dreigementen, volgens verzoeker afkomstig van een terroristische groepering, zijn evenmin onderbouwd. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, en d Vw.
- 2.9 Verzoeker heeft hiertegen in beroep - samengevat - het volgende ingebracht. Hij heeft een zogenoemde USB-stick overgelegd, waarop zich kopieën van documenten bevinden. Daarmee heeft hij zijn identiteit en nationaliteit voldoende onderbouwd. Zijn asielaanvraag is geloofwaardig.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.10 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden hem niet is aan te rekenen.
- 2.11 Verzoeker heeft in het eerste gehoor aangegeven dat zijn paspoort door de reisagent is ingenomen en dat hij zijn identiteitskaart, nationaliteitsverklaring en rijbewijs in Turkije aan iemand heeft meegegeven om deze documenten terug te brengen naar Irak. In het nader gehoor heeft verzoeker medegedeeld dat hij zijn inschrijving van de kamer van koophandel en zijn USB stick heeft afgegeven toen hij zich moest legitimeren bij de politie in Rotterdam. Op de USB-stick zijn meerdere documenten opgeslagen, waaronder bladzijden van zijn paspoort, de achterkant van zijn identiteitskaart, zijn nationaliteitsverklaring en privé documenten.
- 2.12 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het ontbreken van documenten aan verzoeker is toe te rekenen. Op verzoeker rust een eigen verantwoordelijkheid om zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas met zoveel mogelijk documenten te onderbouwen. De omstandigheid dat verzoeker zijn paspoort heeft afgegeven aan de reisagent ontslaat hem niet van die verantwoordelijkheid. De omstandigheid dat hij uit vrije wil zijn andere documenten aan iemand heeft meegegeven om mee terug te nemen naar Irak, valt hem eveneens toe te rekenen. Dat hij een USB-stick met kopieën van documenten heeft meegenomen maakt dit niet anders, nu verweerder in redelijkheid van verzoeker mag verlangen dat hij zijn identiteit en nationaliteit onderbouwt met originele documenten. Nu ingevolge paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) het ontbreken van één van de elementen genoemd in artikel 31 Vw voldoende is om toepassing te geven aan artikel 31, tweede lid, onder f, Vw heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat ten aanzien van verzoeker dit artikel van toepassing is. De vraag of verzoeker zijn reis met reisbescheiden heeft kunnen staven behoeft daarom geen beantwoording meer.
- 2.13 Verweerder heeft in C14/3 (voorheen genummerd: C1/3.2) Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 (voorheen genummerd: C1/3.2.3) Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

- 2.14 De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder niet betwist dat verzoeker door de Koerdische veiligheidsdienst in 2000 en 2006 is gehoord en dat hij in 2005 telefonisch is bedreigd. Aan de orde is de vraag of verweerder de door verzoeker aan deze feiten ontleende vermoedens van vrees voor vervolging door de veiligheidsdienst ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Met betrekking tot de stelling van verzoeker dat over hem door de veiligheidsdienst een dossier is opgesteld, stelt verweerder zich op het standpunt dat dit niet aannemelijk is gemaakt.
- 2.15 De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder zich met betrekking tot de verhoren op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker de vrees voor de Koerdische veiligheidsdienst niet aannemelijk heeft gemaakt, nu hij beide keren na een half uur en zonder enige voorwaarden het gebouw van genoemde dienst weer kon verlaten. Niet gesproken kan worden van een blijvende en bijzondere aandacht voor de persoon van betrokkene. Verweerder heeft daarbij in redelijkheid kunnen betrekken dat beide ondervragingen niet op de persoon waren gericht. De ondervraging in 2000 had betrekking op problemen met een auto die verzoeker verhuurd had aan werknemers van een buitenlands bedrijf en het verhoor in 2006 had betrekking op het rijden in een Amerikaans voertuig zonder kenteken.
- 2.16 Ten aanzien van het dossier dat over verzoeker zou zijn aangelegd heeft verweerder kunnen overwegen dat verzoeker deze niet onderbouwde informatie heeft vernomen van derden en niet uit objectieve bron, waardoor er niet de door verzoeker gewenste waarde aan kan worden gehecht. De voorzieningenrechter heeft daarbij tevens in aanmerking genomen dat verzoeker, ondanks benadering door de veiligheidsdienst in februari 2007 in verband met zijn functie bij het Amerikaanse bedrijf 'Reed' en het regelen van een transport van wapens en uniformen, zonder problemen tot september 2007 in Irak heeft verbleven. Verweerder heeft in redelijkheid aan het vermoeden van verzoeker, dat hij door de veiligheidsdienst zal worden beschuldigd van illegale wapenhandel omdat hij geen informatie over zijn collega's heeft verstrekt, geen geloof hoeven hechten. Redengevend hiervoor is dat verzoeker dit vermoeden geenszins heeft geconcretiseerd dan wel heeft onderbouwd. Noch is gebleken dat verzoeker daadwerkelijk ergens van wordt beschuldigd.
- 2.17 Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker onvoldoende heeft onderbouwd dat de twee telefonische dreigementen afkomstig zouden zijn van , een terroristische organisatie, nu hij zich baseert op vermoedens. In het nader gehoor zegt verzoeker: "Ik denk dat het . groepering is die mij heeft bedreigd. Dat is 100% zeker. Ze zijn als enige terroristische groepering in Noord Irak ondergronds actief." Verweerder heeft de aan dit vermoeden ontleende vrees van verzoeker niet hoeven geloven.
- 2.18 Tevens heeft verweerder geen bijzondere aandacht voor verzoeker hoeven aannemen nu verzoeker heeft verklaard dat hij in 2005 zonder problemen een paspoort heeft kunnen verkrijgen, welk document hij in 2007 eveneens probleemloos heeft kunnen verlengen en de omstandigheid dat hij in september 2007 op gecontroleerde wijze met gebruikmaking van zijn eigen Iraakse paspoort het land van herkomst probleemloos heeft kunnen verlaten.
- 2.19 Verweerder kon derhalve in redelijkheid het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig achten. Er is daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten

onrechte heeft geconcludeerd dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw.

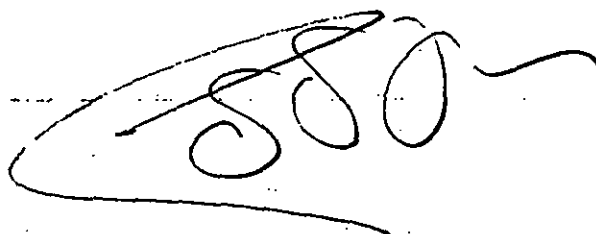
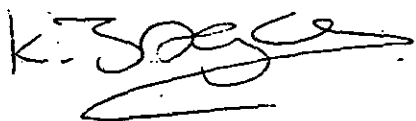
- 2.20 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.21 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.22 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, voorzieningenrechter, en op 26 november 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. T.A.K. Jager, griffier.

Afschrift verzonden op : 27 NOV. 2007

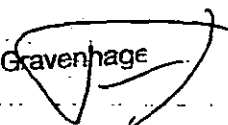
Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Advocatenkantoor Temmen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 NOV 2007	
ZAAKNR. 200708326	
RAAT	
BEHANDELD DO	RAAT

Mr. R.E. Temmen
Advocaat en procureur
Lid vereniging van Strafrechtadvocaten
Auvergnestraat 3
4611 LL Bergen op Zoom

correspondentieadres:
Postbus 845
4600 AV Bergen op Zoom

telefoon: 0164 - 27 33 88
fax: 0164 - 21 03 10
email: info@advocatenkantoor-temmen.nl

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

Bergen op Zoom, 29 november 2007

uw ref: 0710.18.0205

onze ref: C0580/M

Per fax: 070-365 13 80

inzake: /Staat, hoger beroep

HOGER BEROEPSCHRIFT

Mijne heren,

geboren op van Iraakse nationaliteit,
INDnr. 0710.18.0205, CRVnr. thans verblijvende te 3029 AK Rotterdam
aan de marconilaan no.90(detentieboot Rotterdam), te dezer zake domicilie kiezende
te 4611 LL Bergen op Zoom aan de Auvergnestraat no. 3 (postbus 845, 4600 AV), ten
kantore van de advocaat en procureur Mr R.E. Temmen, die ten deze door appellant
tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt gesteld en die in deze ook als zodanig voor
hem zal optreden. De bepaaldelijk gevolmachtigde is door appellant bepaaldelijk
gevolmachtigd het onderhavig hoger beroepschrift op te stellen, te ondertekenen en
in te dienen bij UE. Voorts kiest appellant domicilie ter griffie van de Raad van State,
afdeling bestuursrechtspraak te 's Gravenhage.

Middels deze stelt appellant hoger beroep in tegen de beslissing van de Rechtbank 's
Gravenhage, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, zittinghoudende te
Haarlem van 26 november 2007, verzonden op 27 november 2007
(registratienummer AWB 07/42043), welke beslissing hierbij in kopie wordt
overgelegd.

Advocatenkantoor Temmen

GRIEF

Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld dat het terecht is dat geïntimeerde het asielrelaas van appellant ongeloofwaardig heeft geacht.

TOELICHTING

Door geïntimeerde zijn nimmer betwist de verhoren, zoals die in 2000 en 2006 door de Koerdische veiligheidsdienst hebben plaatsgevonden. Voorts zijn door geïntimeerde niet betwist de telefonische bedreigingen waar door appellant over wordt verhaald. De Rechtbank geeft naar aanleiding van voornoemde verhoren / bedreigingen aan dat de verhoren niet op de persoon zouden zijn gericht en vervolgens niet duidelijk is welke groeperingen achter de telefonische bedreigingen zitten. Dit is echter een geheel eigen interpretatie van de zijde van de Rechtbank. Immers, het is een feit van algemene bekendheid dat grote problemen bestaan in Irak bij personen, die samenwerken, dan wel hebben samengewerkt met Amerikaanse personen/ instanties. De verhoren / bedreigingen passen geheel in dit beeld. Noch door geïntimeerde noch door de Rechtbank kan worden beoordeeld of de verhoren niet op de persoon van appellant waren gericht. Voorts passen de telefonische bedreigingen ook in vorenstaande context. Op grond van het vorenstaande heeft de Rechtbank ten onrechte geoordeeld dat er geen gegronde vrees voor vervolging / zijn leven zou bestaan.

Appellant verzoekt UE op grond van aangevoerde grief met toelichting het hoger beroep tegen de beslissing van de Rechtbank 's Gravenhage, zittingsplaats Haarlem, gegrond te verklaren en de Rechtbank op te dragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van het door u bepaalde.

Hoogachtend,

R.E. Temmen

